

'Dat zou bij ons toch ook moeten kunnen', dachten ze bij VC Haamstede (VCHa) wel eens, als er weer dikke verhalen en mooie plaatjes afkwamen over hellingvliegen door de Kennemers en Eerste Zaanse, andere kustclubs. Dan eindelijk maar eens echt proberen. Met een resultaat boven verwachting. Hellingvliegen langs de Schouwse duinen kan en... je kunt zelfs nog terugkomen naar het veld!

14 december 2003:
eerste hellingvlucht VC Haamstede

Waar de blanke top der duinen...

Harde wind deert de leden van Vliegclub Haamstede allang niet meer. Voor een vliegveld dat hemelsbreed nog geen 2,5 km van de kustlijn af ligt moet je de wind voor lief nemen. Met traditioneel een najaar ruimschoots voorzien van stevige westenwinden, is het voor de leden van VCH bijna een gewoonte om met een flinke wind te vliegen. Maar hellingvliegen, ho maar! Onder aanvoering van een aantal fanatieke, bijna geobseerde leden en een altijd enthousiaste chefinstructeur, is er een kleine anderhalf jaar geleden voorzichtig een begin gemaakt met het verkennen van de mogelijkheden. Voordat er ook maar iets ondernomen kon worden, moesten eerst het bestuur en de technische dienst overtuigd worden. Al snel bleek het bestuur erg enthousiast. De TD daarentegen had bezwaren tegen het landen op het strand. Afgelopen zomer had onze chefinstructeur Ronald Rooij, een instructeur en technicus van de Kennemer Zweekvliegclub (KZC), uitgenodigd voor een vluchtje boven de Schouwse duinen. Ronald heeft ervaring met hellingvliegen bij de KZC. En waar we eigenlijk al op hoopten, werd op de bewuste zomerdag door Ronald bevestigd. Onze duinen boden voldoende mogelijkheden

tot hellingvliegen. Bovendien zou het met de bezwaren van de TD ook wel loslopen, omdat er volgens hem niet op het strand geland hoefde te worden. Mooi, nu nog wachten op het traditionele winderige herfstweer en we konden los.

Foto's:
Frans de Guise,
Olaf Bresser

Harde noordwester, ideaal!

Hellingvliegen en eventueel landen op het strand is toegestaan vanaf 15 oktober tot 15 mei. Omdat afgelopen jaar het herfstkamp precies in deze periode viel, zou dit voor ons de ideale testperiode zijn. Alles was in gereedheid gebracht. Een goede vliegprocedure, een beschrijving voor de strandploeg, gemeente op de hoogte gesteld en zelfs de kabeltractor aangepast voor het ophaalwerk op het strand. Nu alleen het weer nog. Helaas! Geheel tegen de traditie in was dit jaar het herfstkamp bijna windstil. We hadden prachtige koude zonnige dagen met de hele week wind uit het oosten. Perfect, maar niet voor hellingvliegen. Inmiddels was de winterstop een feit en de meeste kisten waren al uit elkaar voor het winteronderhoud. Tot op zondag 14 december jongstleden plotseling de ideale omstandigheden daar waren. Een harde noordwestenwind, loodrecht op het hoge duin bij de vuurtoren. Dit was de dag! In allerijl werden leden opgetrommeld die zich in de buurt van het vliegveld bevonden. De chef instructeur werd uit bed gebeld en deze spoedde zich ook naar het veld.

1

Op 150 m blijven hangen.

2

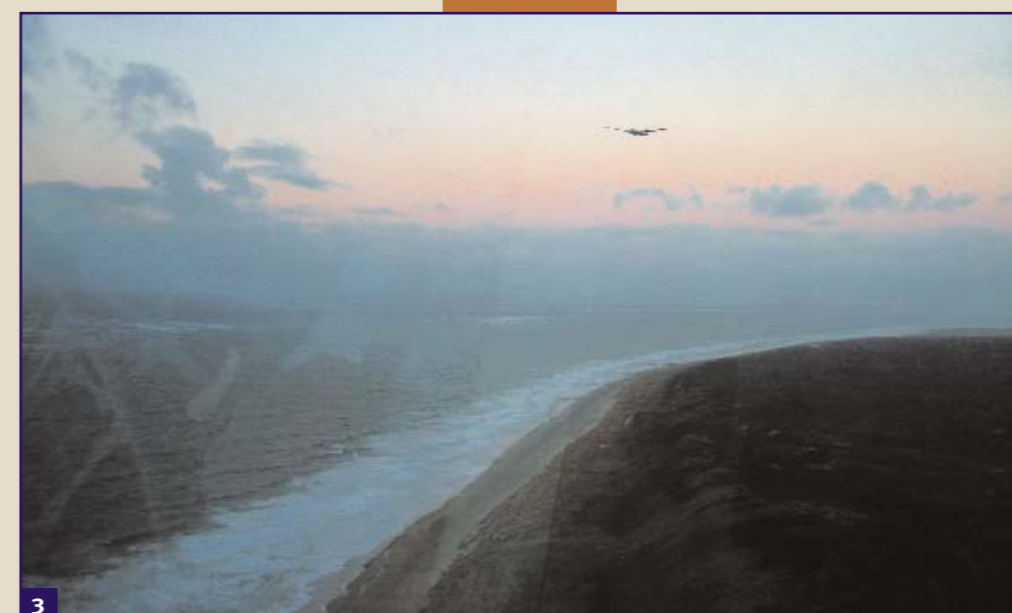
Olaf Bresser (voor), Nico Koster (achter), instructeur en chefinstructeur ZCHa, gereed voor verkenningsvlucht.

3

Met twee kisten tegelijk hellingvliegen.

2

3

Op 150 m blijven hangen

Toen ik om een uur of twee met onze chef instructeur Nico Koster plaatsnam in onze ASK 13, werden we toch wat zenuwachtig. We hadden afgesproken dat we ons voornamelijk zouden concentreren op het terugkomen op het veld. Het was weliswaar bijna laag water maar het strand vlak voor het hoge duin was nog niet breed genoeg om te kunnen landen. Eenmaal ontkoppeld na een rustige start, was het zaak om de gevlogen route en het hoogteverlies tot het duin goed te onthouden zodat we dit later aan degene die na ons kwamen konden doorgeven. Boven het duin aangekomen was het in eerste instantie de bedoeling flink hoogte te verliezen en te kijken op welke hoogte de invloed van het duin merkbaar zou zijn. Een tegenstrijdig gevoel maakte zich van ons meester: we wilden toch lang vliegen, waarom dan er voor zorgen dat je laag komt? Vanaf ongeveer 150 m hoogte was het mogelijk om min of meer te blijven hangen. Een perfect maar vreemd gevoel! Hier op het traditioneel niet-thermische Haamstede blijven hangen tijdens een van de laatste dagen van het jaar. Door de duinen netjes te volgen was het goed mogelijk om op hoogte te blijven. Dit was echt waanzinnig leuk! Op lage hoogte boven het strand, de branding die wit ziet van het schuim. Fantastisch! Mensen die met dikke jassen aan

gebogen tegen de wind in een strandwandeling maken en wij daar vlak boven met de 13. In het betrekkelijk rustige stijgen variërend van een nul-tetje tot 0,8 m/s, konden we dat tijden volhouden. Het bleek zelfs goed mogelijk om lager te gaan vliegen en later de verloren hoogte weer terug te winnen.

En weer landen op het veld

Een echt lange vlucht zat er niet in. We wilden immers zo veel mogelijk mensen laten vliegen en de kans geven om van dit prachtige fenomeen te genieten. Na een kwartiertje riep Nico dat we maar een moesten proberen terug te vliegen. Ons hoofddoel was immers om te kijken of we weer konden landen op het veld. Terug dan maar. Omdat we niet wisten of het erg turbulent zou zijn achter de duinen, hadden we alle verschillende opties open gehouden. Vanaf 140 m boven het duin zag onze positie er in ieder geval alles belovend uit. Wegdraaien boven het duin op lage hoogte was heel apart. Normaal gesproken zou je niet zo laag boven de duinen zitten en nu deden we het er om. Tijdens het terugvliegen bleek de turbulentie wel aanwezig maar niet zwaar. Na toch nog een paar flinke klappen werd het ineens heel rustig en konden we met een zeer gering hoogteverlies terugkomen bij het veld. Een bocht van 180° om op final te komen en netjes tegen de wind in geland. De eerste hellingvlucht op Haamstede was een feit!

Al met al zijn er die dag tien vluchten gemaakt met een totale duur van drie uur. Van iedereen werden de ervaringen genoteerd om zo de meest optimale route te bepalen. Alle reacties van de vliegers waren zeer enthousiast. Vooral de laatste vluchten die tijdens ondergaande zon werden gemaakt leverden vele lachende gezichten op. Graag wil ik Ronald Rooij van de KZC bedanken voor zijn hulp bij de totstandkoming van het hellingvliegen in Haamstede. Ook Nico Koster en Frans de Guise wil ik graag bedanken voor hun niet aflatende inzet om dit mogelijk te maken. ■